

JOHN DE HOON: „MET VOGELPARK AVIFAUNA IN EEN STICHTING KUNNEN WE MEER DOEN VOOR DIEREN EN BEZOEKERS”

VEEL KINDEREN DROMEN ERVAN OOI TE WERKEN IN EEN DIERENTUIN. VOGELLIEFHEBBER JOHN DE HOON WAS DAAROP GEEN UITZONDERING. TOCH STAARDE HIJ ZICH NIET BLIND OP EEN BAAN ALS DIERENVERZORGER; TEVEEL GEGADIGDEN VOOR TE WEINIG VACATURES. VIA EEN OMWEG LUKTE HET HEM UITEINDELIJK WÉL OM DIRECTEUR TE WORDEN VAN HET OER-ALPHENSE VOGELPARK AVIFAUNA. DEZE 'WERELDBAAN' BRENGT HEM IN BIJNA ALLE CONTINENTEN. ECHTER NIET OM ZELF VOGELS TE VANGEN, ZOALS WEL-EENS GEDACHT WORDT.

Dierenverzorgster is John de Hoon nooit geworden, toch eten de Avifaunavogels letterlijk uit de hand van 'hun' directeur.

Foto: Wil Kokelaar

Door Jolanda van Luinen

OVER MENSENWERK

Je bent inmiddels negen jaar directeur van Avifauna. Hoe word je dat?

„Vanaf mijn 12de ben ik naar alle dierenentuinen van Nederland geweest, ook naar Avifauna. Eigenlijk heb ik altijd al directeur willen worden van een dieren tuin, maar ik wist dat je daar moeilijk tussenkomt, ook al zou je er als dierenverzorgster werken. Nederland heeft namelijk dertien dierenentuinen, met directeuren die heel lang blijven zitten. En als zo'n functie een keer vrijkomt, solliciteren er heel veel mensen naar. Op die baan wilde ik me dus niet blindstaren en ik koos voor een brede studie. Tijdens mijn opleiding aan de Agrarische Hogeschool heb ik in verre landen stage gelopen. Na het behalen van mijn diploma - ik was toen 22 jaar - kon ik in een Spaanse dieren tuin aan de slag als ontwerper voor de beplanting. Van tevoren wist ik dat deze baan maar voor anderhalf jaar zou zijn. Terug in Nederland werd ik bij een bank financieel adviseur voor land- en tuinbouwbedrijven. Dat is iets heel anders dan werken in een dieren tuin, maar de baan sloot goed aan op mijn studie. Drie jaar later zag ik mijn kans schoon, toen de Apenheul een manager zocht. Met mijn economische achtergrond bleek ik de geschikte persoon voor die functie. Toen er zeven jaar later onder de dierenentuinen een vacature verspreid werd van directeur bij Avifauna, heb ik daarop gesolliciteerd en ben ik aangenomen. Wat me als dierenverzorgster misschien maar moeilijk gelukt zou zijn, lukte me dus via de economische kant wel.”

Vind je het niet jammer dat je nooit dierenverzorgster bent geworden?

„Nee hoor, want als directeur ben ik ook dagelijks met de vogels bezig. Zo maak ik me er sterk voor dat ze mooie verblijven hebben waarin ze zich kunnen voortplanten. Op die manier zorgen we ervoor dat over honderd jaar die dieren nog steeds te zien zijn. Maar of je nu dierenverzorgster of directeur bent, het is allebei veel mensenwerk. Wij staan allemaal voor de ideële taak om mensen liefde voor de natuur bij te brengen. Dieren zijn ontzettend leuk. Toen ik in de Apenheul werkte, moest ik door het park lopen om bij mijn kantoor te komen. Een van de wolaapjes klom dan in mijn nek en ging zo een stukje met me mee; een andere blies op haar hand als begroeting. En dat terwijl ik ze nooit gevoerd heb. Kenne-

lijk beschouwen ze je als een familielid wanneer ze je elke dag zien. Overigens heeft de Apenheul niet alleen apen, maar ook vogels. Toen ik daar werkte, heb ik onder andere de lori's geïntroduceerd. Dierenentuinen wereldwijd en hun medewerkers hebben onderling goed contact en steken veel van elkaar op. Zo komen vooraf aan de voeding van de gorilla's in de Apenheul tegenwoordig hoornraven aanvliegen en het publiek vindt dit fantastisch. Dit idee is afkomstig van de vogeldemonstraties in Avifauna. Bij ons zitten de ene keer vijftig mensen op de tribunes naar de presentatrice te luisteren, de andere keer 2500. Toen ik hier kwam werken, was de speeltuin het populairst. Uit enquêtes blijkt dat nu de vogeldemonstratie dat is; de speeltuin wordt nu meer beschouwd als de afsluiting van een leuk dagje uit, dat bestaat uit eten, zien, beleven en vermaakt worden. Liefhebbers kunnen daar ook meerdere dagen over doen, want als enige dieren tuin in Nederland kun je hier slapen. Al ruim twintig jaar.”

OVER DE SPLITSING

Avifauna is in 1950 opgericht. Wat kun je daarover vertellen?

„In die tijd hield meneer Van den Brink op zijn landgoed een privécollectie vogels, waar zijn gasten heel enthousiast over waren. Dit bracht hem op het idee om een vogelpark te openen, het eerste ter wereld. Hoewel het een groot succes was, ging Avifauna na twee jaar failliet. Dat was heel vervelend. De gemeente besloot toen het vogelpark voor twee jaar over te nemen. Daarna is het verliesgevende park - voor het symbolische bedrag van één gulden - doorverkocht aan familie Van

der Valk. Zij kregen de opdracht mee het vogelpark zo te maken, dat het zou blijven bestaan. Aangezien het houden van dieren geld kost, moesten er nevenactiviteiten komen die opbrengsten zouden genereren. Dus werd er flink geïnvesteerd in een hotel, de horeca en de rondvaartboot. Met succes.”

„Ondanks deze succesformule gaan we binnenkort een splitsing aanbrengen tussen de commerciële Van der Valk horecatak en het vogelpark. De dierenopvang en de educatieactiviteiten van het park worden vervolgens ondergebracht in een stichting. Het voordeel voor onze sponsors - waarvan Van der Valk de grootste is - is dat een stichting geen winstoogmerk heeft en dat de cijfers openbaar worden gemaakt. Zo kan men controleren dat het geld uitsluitend gebruikt wordt voor het verder verbeteren van de leefomstandigheden van onze dieren. Zo hebben we vogelverblijven die al twintig jaar oud zijn en die nodig vervangen moeten worden. Daarbij willen we zoveel mogelijk de natuurlijke omgeving van de dieren nabootsen, dus met naaldbomen, een tropische kas of juist een kouverblijf. Op die manier kunnen we vogels uit alle windstreken laten zien, ook die nu bedreigd worden door de klimaatverandering. Voor de bezoekers is het mooi om straks een 'wereldreis' te kunnen maken door onze uitheemse vogelverblijven. Op dit moment zijn we bezig met een nachtverblijf voor de kiwi uit Nieuw-Zeeland. Evengoed zouden we wel meer overdekte gedeelten willen hebben in Avifauna, zodat we minder afhankelijk zijn van het weer. De ombouw van het park kost echter miljoenen. De ervaring is dat mensen eerder

geneigd zijn een financiële bijdrage te leveren wanneer het een ideële stichting betreft. Als een nieuw vogelverblijf jouw naam draagt, is dat toch mooi?”

„Overigens halen we vogels niet meer uit het wild. Wat we wel doen is ermee fokken, of uitwisselen met andere dierenentuinen. Avifauna is wereldberoemd om de successen met haar fokprogramma's en deze jonge vogels worden dan gratis aan andere officiële dierenentuinen geschonken.”

Avifauna stelt zich ten doel om mensen meer bewust te maken van de natuur. Hoe doen jullie dat?

„Het is inderdaad zo dat de mens steeds meer ruimte op aarde inneemt, wat ten koste gaat van de natuur en de dieren. En wat weg is, komt niet meer terug. Daarom is het belangrijk dat we goed nadenken over waar we mee bezig zijn. Via de basisscholen willen wij kinderen ervan bewust maken hoe mooi de natuur is. Vroeger verzorgde de gemeente de Natuur- en Milieueducatie (NME) op basisscholen in de Rijnstreek, sinds vijf jaar doen wij dat. Hiervoor hadden we laatst twintig extra vrijwilligers nodig, die excursies en lespakketten wilden verzorgen. Daar was zo'n animo voor van vogelliefhebbers en gepensioneerde leraren, dat er een aantal op de wachtlijst staat. Van de Alphense basisscholen doet 98 procent mee aan de NME. Overigens gaat het hierbij niet alleen om vogels, maar komt er bijvoorbeeld een vlinderkast in de klas of wordt er verteld over het proces 'van schaaftot wol'.”

„Een ander project over natuurbeleving en duurzaamheid is Cradle to Cradle, waarover ik een stukje heb

geschreven voor de Rotary. Ik had het hierin onder andere over het korte verhaal De Rijke Bramenplukker van Godfried Bomans; daarvan krijg ik tranen in mijn ogen als ik het lees. Wat me ook aangrijpt is dat de bloeiende beschaving op Paaseiland door toedoen van de mens plotseling is uitgestorven en dat oude culturen, zoals de Aboriginals, dreigen te verdwijnen. Schoolkinderen kunnen hier wellicht niet veel mee, maar duurzaamheid kun je ook in je eigen omgeving nastreven. Daarom stimuleert de Rotary het project Cradle to Cradle. Hierin laten steeds drie Alphense bedrijven - momenteel zijn wij daar één van - aan scholieren zien hoe zij duurzaam werken. De deelnemende bedrijven zijn er heel enthousiast over. Zij snappen dat je zuinig moet zijn op de natuur. Al was het maar voor je (toekomstige) kleinkinderen.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van John de Hoon verwachten?

„Ik wil van Avifauna een nog beter park maken voor de vogels en het daarnaast nog leuker en leerzamer te maken voor de bezoekers. Tegelijkertijd hoop ik een steentje bij te dragen aan een betere wereld en natuur.”

Naam: John de Hoon
Geboortedatum: 22 juli 1966
Geboorteplaats: Breda
Beroep: directeur Avifauna
Relatie: ongehuwd samenwonend met Ben Groenenwoud (36)
Kinderen: geen
Hobby's: reizen, kunst, tentoonstellingen bezoeken, dierenentuinen, bijzondere planten en bomen